

“மற்ற ஒன்பதுபேர் எங்கே”
“WHERE ARE THE NINE?”

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 17:11-19.

திறவுகோல் வசனம் : லூக்கா 17 :18 “தேவனை மகிமைப்படுத்துவதற்கு இந்த அந்நியனே ஒழிய மற்றொருவனும் திரும்பிவரக் காணாமே...”

நன்றியுணர்வே இந்தப் பாடத்தின் சாராம்சமாகும். இது குணாதிசயத்தின் பொருத்தமான பண்புக்கூறாயிருந்து, இப்பண்பை மிருகங்களிடையேயும் அடிக்கடி பார்க்கமுடிகிறது. இந்த இயல்பின்றி, ஒரு பரிபூரண ஜீவியோ அல்லது ஒரு தேவதூதரோ தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவதை கற்பனை செய்வது கூடாததாயுள்ளது. நம் நன்றியுணர்வை அளவீடாகக் கொண்டே தேவனால் நாம் ஏற்கப்படுவதன் படிநிலை பெரும்பாலும் உள்ளதை நம்மால் கூறமுடியும். தெய்வீகப் பிரமாணங்கள் மற்றும் நிபந்தனைகளின் பொருளை நாம் புரிந்திருந்தாலும், அல்லது புரியாதிருந்தாலும், அவற்றுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி இப்பண்பு நமக்கு வழிகாட்டுகிறது. தேவனுடைய ஊழியத்தில் சுயத்தை பலிசெலுத்தும் பெருமுயற்சிகள் எடுக்கும்படி வழிநடத்தி, தானே இயங்குகின்ற தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி அதன் ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்கின்றது.

இரட்சகர், சமாரியா மற்றும் கலிலேயா வழியாக எருசலேமை நெருங்கினதை நம் பாடம் நமக்குக் கூறுகிறது. எருசலேம் செல்லும் அவரது இறுதிப் பிரயாணமாக இது இருந்ததை யூகிக்கமுடிகிறது. இது அவரது மரணத்துக்குக் காரணமாக்கியது. அவருடைய புகழ் சுற்றிலுமுள்ள தேசங்களில் பரவியிருந்தது, சாலையோரம் உட்கார்ந்திருந்த பத்து குஷ்டரோகிகள், நாசரேத்தூரராகிய இயேசு அவ்வழியே கடந்துபோகிறதைக் கேள்விப்பட்டனர். உடனடியாக தங்கள் நோயின் தன்மையால் பாதிக்கப்பட்ட கரகர்ப்பான குரலில், முடிந்தஅளவு அவரை உரக்க சத்தமிட்டு கூப்பிட்டனர். பணம் கேட்பதே அவர்களது வழக்கமான வேண்டுகோளாயிருக்கும். ஆனால் இச்சம்பவத்திலோ, “இயேசு ஐயரே, எங்களுக்கு இரங்கும்” என்பதாக இருந்தது.

குஷ்டரோகிகள் வகுப்பார் பெரிதும் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள். அவர்களுடைய நோய் நீண்டகாலமாக குணப்படுத்த முடியாததாக கருதப்பட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக வேதாகமத்தில் இது, பாவத்துக்கு அடையாளமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. இரத்தத்தை மாசுபடுத்தும் நோயாக இது காணப்பட்டது. மூட்டுகள் பிசகியும், அழுகியும், தோல் உதிர்ந்தும் பாதிப்பேற்படுத்தும். நம் பாடம் சம்பவித்த நாட்களில் நிலவின கட்டுப்பாடுகளின்படி, குஷ்டரோகிகள் பட்டணங்களுக்குள் நுழைய தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவ்வாறு நுழைவோர்க்கு இரும்பு கம்பியால் 39 அடிகள் தண்டனை அளிக்கப்படும். ஜீவிப்பதற்காக வருமானம் ஈட்ட எவ்வழிவகையும் அவர்களுக்கு இல்லை, தங்களுடைய நண்பர்கள் அல்லது பொதுஜனங்களின் தர்மத்தையே எப்பொழுதும் சார்ந்திருந்தனர். தொற்று ஏற்படும் என்ற பயத்தால், மற்றவர்களை அணுகுவதற்கு 150 அடி இடைவெளியை பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது. மரித்த ஜீவியமாக அவர்களது நிலை இருந்தது.

இப்பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட 10 என்ற எண், யூதருக்கும் சமாரியருக்குமிடையிலான இன ரீதியிலான தடைகளால் ஏற்பட்டிருந்த பொதுவான துன்பங்களை புறக்கணித்து, அனைவரையும் ஒன்றிணைத்திருக்கிறதை காண்பிக்கிறது. உதவிகேட்டு அவர்கள் கதறினதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, இயேசு, பரிவிரக்கம் நிறைந்தவராயிருந்தாலும், அவர்களுடைய வேண்டுகோளை அச்சமின்றி கையாண்டதுபோல் தோற்றமளித்தது. அவர் அவர்களிடம் ; நீங்கள் போய், ஆசாரியர்களுக்கு உங்களைக் காண்பியுங்கள்” என்று மட்டுமே கூறினார். நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழிருந்த யூதர்களுக்கு தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி, பாவங்களை அடையாளப்படுத்துகிற இந்த நோயைத் தவிர்த்து, வேறு நோய்கள் அவர்கள் அடைந்திருக்கவில்லை, ஆசாரியர்கள் குஷ்டரோக வழக்குகளில் நியாயத்தீர்ப்பை வழங்கவும், இந்த நோய் மெய்யாகவே குஷ்டரோகம் தானா இல்லையா என்று தீர்மானிக்கவும் வேண்டும். குஷ்டரோகிகள் ஆசாரியர்களிடம் சென்று தங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று நம் கர்த்தர் வழிகாட்டினது, குணமாக்கப்படுதலை குறிப்பால் உணர்த்தி, அவர்கள் ஆசாரியன் இருக்கும் இடத்திற்கு சென்றடையும் முன்பே குணமாகியிருப்பார்கள், இவ்வாறு தாங்கள் சுத்தமாகியிருப்பதாக தீர்ப்பு வழங்கும்படி ஆசாரியனிடத்தில் காண்பிக்க அவர் பரிந்துரைத்தார்.

இயேசுவின் வல்லமையைக் குறித்து போதுமான அளவு அறிவை குஷ்டரோகிகள் அடைந்திருந்து, மேலான விசுவாசத்தை கையாண்டிருந்திருப்பார்கள். உடனடியாக குணமாக்கும்படி அவர்கள் கதறாமல், அவர் வழிகாட்டினபடி பின்பற்றினார்கள். ஆய்வு செய்யும்படியாக ஆசாரியரிடத்தில் காண்பிக்க புறப்பட்டார்கள். ஆசாரியரிடத்திற்கு சென்று சேருமுன்பே தாங்கள் குணமாகிவிடுவோம் என்றும், ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கான அறிவிப்பைப் பெறுவோம் என்றும் அவர்கள் நம்பினார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அவரை சந்திக்க நடந்துசெல்கையில், சிறிது தொலைவு இருக்குமுன்பே, தாங்கள் குணமடைந்ததை கண்டுகொண்டனர். அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருந்து தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் செல்லவும், தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையை துவங்கவும் அவசியமான ஆசாரியரின் அங்கீகாரம் பெற எந்தளவு துரிதமாக சென்றிருப்பார் என்பதை நம்மால் நன்கு கற்பனை செய்ய முடிகிறது. அவர்கள் தூய்மையான இரத்தத்தை அடைந்திருக்கிற மகிழ்ச்சியால் ஓடினார்கள் என்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். ஆனால் அவர்களில் ஒருவன் தன் வேகத்தைக் குறைத்து, பின்பு பின்னிட்டுத் திரும்பினான். இதை மற்றவர்கள் தங்கள் களிப்பு மிகுதியால் கவனிக்காது இருந்திருக்கக்கூடும். அவன் திரும்பிவந்து, இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்து, அவருக்கு நன்றிசெலுத்தினான். நன்றியுள்ள இருதயத்தை அவன் உடையவனாயிருந்ததால், அவன் இறுதியில் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றிருப்பான் என்பதில் நாம் ஐயம் கொள்ளக்கூடாது. இஸ்ரவேலருடைய காணியாட்சிக்கு சமாரியர்கள் அந்நியராய், வேறு நாட்டவராக இருந்தார்கள். அவ்வேளையில், அதை அவன் அடையாமற்போனாலும், பின்னாளில் அடைந்திருப்பான்.

மற்றுமொரு தயவாகிய துணிக்கை

இச்சம்பவத்தில், “பிள்ளைகளின் மேஜையிலிருந்து விழுந்த துணிக்கை” குணப்படுத்தலைத் தந்தது. ஏனெனில் ஐஸ்வரியவான் இன்னும் மரித்திருக்கவில்லை. அதாவது, தேவதயவு, இஸ்ரவேலிடமிருந்து அகற்றப்பட்டிருக்கவில்லை. “உங்கள் வீடு உங்களுக்கு பாழக்கிவிடப்படும்” என்ற எதிர்கால விளைவை ஏற்படுத்தும் வார்த்தைகளை இன்னும் பேசியிருக்கவில்லை. அவர்களுடைய வீடு பாழக்கப்பட்டபிறகும், 3½ வருடங்கள் இஸ்ரவேலருக்கான தனிப்பட்ட தயவு நீடித்தது. யூதர்களுக்கான தனிப்பட்ட தயவு நிறுத்தப்படுவதற்கு முன்பாக, 3½ வருடங்களுக்கு முன் இயேசுவின் மரணம் நேரிட்டது. அவர்களுக்கான பிரத்யேக தயவு நிறுத்தப்பட்டவுடன், புறஜாதியாருக்கு கவிசேஷம் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டது. கொள்ளேலியு, தேவனுடைய ஐக்கியத்திற்குள் முதலாவதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார் – அப்போஸ்தலர் 10ம் அதிகாரம்.

சமாரியனுக்கு பதிலாக ஒரு யூதன் திரும்பி வந்திருப்பானாகில், “உன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றி வா” என அவருடைய பின்னடியார்களில் ஒருவனாக இயேசுவால் அழைக்கப்பட்டிருப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை. அவன் ஒரு சமாரியனாக இருந்ததால், “அவனை நோக்கி: நீ எழுந்து போ, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்று மட்டுமே இயேசுவால் அவனிடம் கூறமுடிந்தது. ஆயினும் அந்த நன்றியுள்ள சமாரியனோடு கர்த்தருடைய பராமரிப்பு பின்தொடர்ந்திருந்து, புறஜாதியாருக்கு கதவு திறக்கப்படும் காலம் வந்தபோது, கவிசேஷத்தை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்வோரில் ஒருவனாக அவனும் இருந்திருந்து, தன்னை பிரதிஷ்டை செய்து, தேவனுடைய வாரிசாகவும், நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு உடன் வாரிசாகவும் ஆகி, பரலோகத்துக்குரிய சுதந்தர பாகத்தைப் பெற்றிருப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை.

“நீ எழுந்து போ, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்று நம் கர்த்தர் கூறின வார்த்தையின் மூலம், அந்த மனிதன் தெய்வீக வல்லமையிலிருந்து விலகியிருந்தாலும் அவனுக்கு இரட்சிப்பு கிடைக்கும் என்று நாம் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. அதற்கு மாறாக தெய்வீக வல்லமையை நம் குரு உபயோகித்து, தனிப்பட்ட நபரின் விசுவாசத்தோடு தொடர்புபடுத்துகிறார். அவன் குணமடைய தேவனுடைய வல்லமையும் அந்த மனிதனின் விசுவாசமும் கூட்டிசைவாக செயல்பட்டது. குணமடைந்த மற்ற ஒன்பதுபேரும் அதுபோலவே செய்தனர். அவர்களும் விசுவாசமுடையோராயிருந்து, குணப்படுத்தப்பட்டனர். நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ் உள்ள யூதர்கள், மன்னிப்பு கேட்கவும் குணமடையவும் சமாரியனைக் காட்டிலும் அதிக உறுதி பெற்றிருந்தனர்.

பத்துப்பேர் குணமாக்கப்பட்டனர் – மற்ற ஒன்பது பேர் எங்கே ?

பத்துப்பேர் குணமாக்கப்பட்டனர், ஆனால் ஒரே ஒருவன் மட்டும் தேவனுக்கு மகிமையை செலுத்தும்படிக்கு திரும்பி வந்திருந்தான் என்று நிகழ்ந்த செயலை பொது ஜனங்களின் கவனத்துக்காக

முன்வைத்தார். உண்மையாகவே, தம் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்ட தெய்வீக வல்லமையை உண்மையென்று ஒப்புக்கொள்ளவும், ஸ்தோத்திரம் செலுத்தும்படியாகவும், திரும்பி வரச்சொல்லி அவர்களிடம் அவர் கூறியிருக்கவில்லை! மெய்யாகவே, அவர் அவர்களிடம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று கூறினாரோ, அதை அவர்கள் செய்தனர் – ஆசாரியரிடத்தில் சென்று தங்களைக் காண்பித்தனர். அதற்கு மேலாக எதுவும் செய்யாமல், தங்கள் தொழிலை கவனிக்கும்படி சென்றுவிட்டனர்.

அவர்களுக்கு குணமாக்குதலை அருள்வதற்கு முன்பாகவே; “நான் உங்களை குணப்படுத்தினால், என் சீஷராகும்படி உங்கள் ஜீவியங்களை அர்ப்பணிப்பீர்களா? என்று ஏன் அவர்களிடம் பேரம் பேசியிருக்கக்கூடாது? அவ்வாறு கேட்டிருப்பாரானால், அந்த ஏற்பாட்டுக்கு அவர்கள் உடன்பட்டிருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அருவருக்கத்தக்கதும் குணப்படுத்த முடியாததுமான வியாதியிலிருந்து விடுபடுவதற்காக, எந்த நிபந்தனைகளுக்கும் உடன்படுவதற்கு யார் மறுப்பு தெரிவிப்பார்? இவ்வழிமுறையை கைக்கொண்டு, இயேசு ஏன் தம் சீஷர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவில்லை? பிதாவின் நடவடிக்கைகளில் அவரது ஆவியைப் பின்பற்றினார் என்பதே இதற்கான ஐயத்திற்கிடமில்லாத பதிலாக இருக்கிறது. அதை அவர் தம் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தினார். “தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும் தொழுதுகொள்ளும்படி பிதா பிரியமாயிருக்கிறார்”. பிதா மற்ற எவரையும் தேடாததுபோல, குமாரனும் அவ்வாறே மற்றவர்களைத் தேடுவதில்லை.

இவ்விஷயத்தில், சவிசேஷகர்கள் மற்றும் மறுமலர்ச்சியாளர்கள் போன்றோரின் பிரசங்கங்கள், இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய பிரசங்கங்களிலிருந்து, அநேகக் காரியங்களில் பலமாக முரண்படுகின்றன. இயேசுவோ அல்லது அப்போஸ்தலரோ உலகின் ஜனங்களை கிறிஸ்துவின் சீஷராகும்படி ஒருபோதும் வலியுறுத்தினதில்லை. அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாபெரும் உண்மைகளை மட்டும் பிரசங்கித்து அல்லது பிரகடனப்படுத்தியிருந்து, அந்த மாபெரும் உண்மைகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள், அவ்வகையான பிரசங்கத்தின் கீழாக வருகிறார்கள். அவர்கள் பாவத்துக்கும், நீதிக்கும், வரவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக்கும் அல்லது வரவிருக்கும் தீர்மானமெடுக்கும் காலத்துக்குமான காரணத்தை பிரசங்கித்திருந்து, மற்ற காரியங்களை தனிப்பட்ட நபருடைய மனசாட்சிக்கு விட்டுவிட்டார்கள். பாவத்தை விட்டுவிட்டு, தேவனிடத்தில் திரும்பினவர்கள் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் புண்ணியத்தின் மூலமாக, பாவமன்னிப்பையும் சீர்பொருந்துதலையும் அடைவார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். இவ்வாறு பாவமன்னிப்புக் கோருபவர்கள் அனைவரும் தங்கள் ஜீவியங்களை தேவ ஊழியத்துக்கும், நீதிக்கும் முழுமையாக அர்ப்பணித்து, நல்ல போர்வீரர்களாக தீங்கனுபவிக்க மனதாயிருக்கும்போது, அவர்கள் மேலான அல்லது பரலோகத்துக்குரிய அழைப்பைப் பெறுவார்கள் என்று அவர்கள் கூறினர்.

குழப்பமுண்டாக்கும் தீவிர ஆர்வமுள்ள ஆவியை இயேசு ஒரு தருணத்தில் வெளிப்படையாகக் கடிந்துகொண்டு, அமைதியாய் நியாயந்தீர்த்தார்; “உட்கார்ந்து செல்லுஞ்செலவை கணக்குப் பார்க்கவேண்டும்” (லூக்14:30). சத்தியத்தை பிரசங்கிப்பதன் மூலம் ஒரு வகுப்பாரை அழைத்து, அவர்கள் அவரது குமாரனுக்கு உடன்குதந்திரராக வேண்டுமென்ற விருப்பம் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருந்தது. ஜெபங்களின் மூலமாகவோ மனக்கிளர்ச்சியின் மூலமாகவோ அவர்கள் தேவ குடும்பத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட மாட்டார்கள். மாறாக, தெய்வீக வழிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின் அறிவிப்பின்படியே சேர்க்கப்படுவார்கள். தேவகிருபையை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு, அவர்கள் அதை விருதாவாய் பெறவில்லை என்ற அவசரசெய்தி கொடுக்கப்படுகிறது. அதன்படி, கலப்பையின் மேல் கை வைத்தபின், அவர்கள் திரும்பிப் பார்க்கக்கூடாது. சிலுவையின் நல்ல போர்வீரர்களாக தங்களை இணைத்துக்கொண்டு, தீங்கனுபவிக்கவேண்டும், ஊழியம் மற்றும் பலியின் சிலாக்கியங்களில் சந்தோஷமடைய வேண்டும்.

வேதாகமம் கூறுகின்ற நோக்கத்தின்படி பார்க்கும்போது, கர்த்தருடைய சேனைக்கு பணியாளர்களை சேர்க்க, உற்சாகப்படுத்தி தூண்டி அழைக்கும் வழிமுறையை பின்பற்ற, இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் எந்த முயற்சியும் ஒருபோதும் செய்யவில்லை. இதில் மற்றவர்களை நாம் குறைகூறாமல், அவரது சித்தத்தை அறியவும் செய்யவும் தேடுகின்ற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு வழிகாட்டுகிறதில் அதிகம் உதவக்கூடிய உண்மைகளுக்கு கவனம் செலுத்த அறிவுறுத்துகிறோம்.

மற்ற பத்து, நூறு, ஆயிரங்கள்

நம் பாடத்தின் சம்பவத்தை நாம் உருவக வடிவில் கண்ணோக்குவோமாக! குஷ்டரோகிகள் பாவிக்களைக் குறிக்கிறதாயிருந்து, அவர்கள் தாங்கள் அகத்தமாயுள்ளதை உணர்ந்துகொண்டு, தங்களை சுத்திகரிக்கும்படி கர்த்தரிடத்தில் கதறி அழுவதன்மூலம், தேவ குமாரனாகிய அவரது வல்லமையையும், மேன்மையையும் மறைமுகமாக ஏற்று, அறிக்கையிடுகிறார்கள். அவர் மூலமாக மட்டுமே பாவமன்னிப்பு கிடைக்கும் என்பதையும், அவருடைய பின்னடியார்களாகவும் சீஷர்களாகவும் ஆவதற்கு விருப்பம் கொண்டுள்ளதை மறைமுகமாக தெரிவிக்கிறார்கள். பாவம் காயப்படுத்தும் என்றும், இதற்குப் பிற்பாடு கர்த்தருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடக்கவேண்டி, தங்களுக்குள்ளும், எப்புறமுமுள்ள பாவத்துக்கு எதிராகப் போராடவும் தீர்மானிக்கின்றனர். பத்தும், நூறும், ஆயிரக்கணக்கான எத்தனைபேருடைய தேவபக்தியும், கர்த்தரிடத்திலான விசுவாசமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனைபேருடைய வெளிப்படையான சீஷத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் குணமாக்கி மன்னித்திருந்தநிலையில், உண்மையாகவே அவருடைய பின்னடியார்களாக எத்தனைபேர் ஆகியுள்ளனர் ?

எத்தனைபேர், தாங்கள் மகிழ்ச்சியின்றி இருப்பதை வெளிப்படுத்தி, பாவத்திலிருந்து மன்னிப்புப்பெற ஆவலாயிருப்பதையும், வாழ்நாள் முழுவதும் அவருக்கு நன்றியுள்ளவர்களாயும், அவருக்கு சேவைசெய்யவும், அவருடைய தயவைப்பெறவும், தங்களுடைய சிலாக்கியங்களை மறந்துவிடவும் கர்த்தரிடத்தில் வாக்குறுதியளித்துள்ளனர்! ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, ஒருவன் தன் வயலுக்கும் மற்றவன் தன் வியாபாரத்துக்கும், வேறொருவன் உல்லாசத்துக்கும், மற்றொருவன் சம்பிரதாய முறைமைக்கும் திரும்பினார்! சிலர் இரக்கமளிக்கும்படி கர்த்தரிடத்தில் ஜெபித்ததையும், தங்கள் ஜெபங்களுக்கு பதிலளிக்கப்படுமானால், தாங்கள் செய்துகொண்ட தீர்மானங்களின்படி என்ன செய்யவேண்டுமென்று எத்தனைபேர் நினைவுகூறுகின்றனர் ?

வரிசைப்படியான மீட்டுயிர்ப்பித்தல்

தேவனிடத்தில் உடன்படிக்கை செய்திருப்பவர்கள் ஒரு கடுஞ்சோதனைக்குள் செல்லுகிற காலத்தில் இன்று நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று அநேக கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் அபிப்பிராயப்படுவதில் வளர்ந்துவருகிறார்கள். அவரது மணவாட்டியாக, கிறிஸ்தவின் சரீரமாகிய சபை உயிர்த்தெழுதலில் மாறுதலடைந்து, கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் காலத்தை நாம் நெருங்கியிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்க மாட்டாது, ஆகவே, “ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே, நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்-படுவோம்” என்று அப்போஸ்தலர் எழுதியிருக்கிறார் (1கொரிந் 15:50,51). இந்த கவிசேஷ யுகத்தின் அழைப்பு, இயேசுவின் மணவாட்டி வகுப்பாராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோரை கண்டுபிடிப்பது ஆகும். அவரது இராஜ்யத்தில் இவர்கள் கிறிஸ்துவோடுகூட இணைந்திருப்பர்.

யூத யுகத்தின் முடிவில் அவர்களுக்கான பரிசையின் காலத்தில், இயேசு யூதர்களைப் பார்த்துக் கூறினார்; “உங்களை சந்திக்கும் காலத்தை நீங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை”. அவர்களில் ஒரு சிலர் மட்டுமே தேவனிடத்தில் நெருங்கும் இருதய நிலையை உடையோராயிருந்ததினால், அந்நேரத்தின் தன்மையை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அதன்மூலம் அவர்கள் ஜீவிக்கும் காலத்தையும், முன்னேற்றமடைந்து வருகிற மாறுதலையும் புரிந்துகொண்டனர். அதற்கொத்த மாறுதல் தற்போதும் நம்மீது உள்ளது என்பதே கூறப்படுகின்ற கருத்தாக இருந்து, யாருக்கு புரிந்துகொள்ளும் கண்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களால் உணர்ந்துகொள்ளப்படுகிறது.

நம் பாடத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள சமாரியன், கர்த்தருடைய நன்றியுள்ள பின்னடியார்கள் வகுப்பாரைக் குறிப்பதாக இருந்து, அவர்கள் தங்கள் வார்த்தைகளினாலும், சிந்தனைகளினாலும், செயல்களினாலும் அவருக்கு மகிமை சேர்க்கத் தேடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் கர்த்தருடைய தயவை எல்லாரையும் போலவே பெற்றிருந்தும், இம்மைக்குரிய வாழ்வின் சந்தோஷங்களையும், குறிக்கோள்களையுமே பின்தொடரும் நடைமுறையிலுள்ளனர். எஜமானர் நடந்துசென்ற பாதையில் நடப்பதை அலட்சியப்படுத்துவதால், அவர் அடைந்ததும், அதற்கென்றே இவ்வகுப்பாரை அவர் அழைத்திருந்ததுமான, மகிமை கனம் அழியாமையை அவர்களால் அடையமுடியாது. அவர்களுக்கென ஒரு தாழ்வான இடமே இருக்கும். சிறிதுகாலத்திற்குள்,

வியப்பிலுள்ள உலகிற்கு இராஜ்யத்தின் மகிமைகள் வெளிப்படுத்தப்படும் என்று வேதாசமம் கூறுகிறது. ஆனால் தற்கால மகிமையான நிலைமையின் நடவடிக்கைகள் அப்போது மங்கிப்போகும்.

பரத்திலிருந்து வருகிற உண்மை ஞானத்தின்படி, பிதாவின் சித்தம் செய்வதற்காக நம் இரட்சகர் தம் ஜீவனை அருமையாய் எண்ணாமல், தம் கீர்த்தியை விட்டுவிட்டதினால், தற்போது வெகுமதி அளிக்கப்பட்டு உன்னதத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். பரிசுத்த பவுல் இதே கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்; கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒரு இடத்தை வெற்றியாக அடையும் பொருட்டு, அதாவது திரைக்கப்பால் மகிமையடைந்த சபையில் ஒரு அங்கமாவதற்கு, எல்லாவற்றையும் நஷ்டமும் குப்பையுமாகக் கருதினதாகக் கூறுகிறார். ஆயிரவருட இராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் உலகிற்கு உயர்ந்தவைகளாக இருக்கும் அதேவேளையில், சபை அடையவிருக்கும் ஆசீர்வாதங்கள் அதைக்காட்டிலும் மேலானதாய் இருக்கும்.
